

Друга народна приказка.

Приказватъ я бабитъ по селата,
Кога залъгватъ дѣцата,
Кога за нѣщо плачатъ,
Или да лѣгнатъ не рачятъ,
Баба тогисъ имъ приказва,
И тѣй имъ ся сладко подмазва,
И тѣ сичкитъ слушатъ,
Доде ся умарлушатъ,
Имало една баба,
Имала момиченца двѣнки,
Отишла да имъ бере дренки,
Че отишла и за круши,
И мечката я подуши,
Тамамъ баба на дреня,
И мечката подъ дреня,
Мечката баба тамъ затекла,
Расхрдила ся и рѣкла:
Слѣзъ бабо да тя изямъ,
Що щешъ ти на моя дрянъ,
Нападна я сѣрдито и строго,
Баба ся уплашила много,
Като нѣмала какво да стори,
Зела на мечката да ся моли,
Нидей мя мечко сега изяда,
Дѣрта съмъ че ти присяда,
Азъ имамъ момиченца двѣнки,
За тяхъ сега бера дренки,
Ела довечера въ дома тамъ,
Ако плачатъ ща ти ги дамъ,